Kız ve At
Çınar BİBER

Kız ve At

Çınar BİBER

Lily sarı yağmur çizmeleriyle patikada seke seke yürüyordu, iki kahverengi örgüsü zıplıyordu. Krem rengi bir gömleğin üzerine yumuşak mavi tulum elbisesini giymişti. Güneş ılıktı ve hava elma kokuyordu. Patikanın sonunda büyük ahşap bir çit gördü. Çitin arkasında yaşlı bir at duruyordu. Tüyleri altın-kestane rengindeydi ve yelesi griydi. Ona nazik, koyu renk gözlerle baktı.

Atın üzerinde küçük pirinç bir isim etiketi olan basit kahverengi bir yular vardı. Lily etiketi okudu: 'Barley.' Bir kadın ahırdan çıkıp gülümsedi. 'Bu Barley,' dedi. 'O emekli bir binicilik atı. Artık hızlı koşamıyor, bu yüzden şimdi burada yaşıyor.' Lily Barley'nin gri burnuna ve yüzündeki beyaz lekeye baktı. 'Merhaba Barley,' diye fısıldadı. Barley sanki anlamış gibi başını yavaşça salladı.

Ertesi gün Lily Barley için bir havuç getirdi. Havucu elinden nazikçe yedi, bıyıkları avucunu gıdıkladı. Lily sırtındaki eski binicilik günlerinden kalma soluk izleri fark etti. 'Harika bir at olmalısın,' dedi. Barley yumuşakça burnundan soludu ve başını omzuna yasladı. Lily'nin kalbi ısındı. Onu her gün ziyaret etmeye karar verdi.

Lily kadına Barley'i yürüyüşe çıkarıp çıkaramayacağını sordu. 'O yaşlı ve tutuk,' dedi kadın. 'Yavaş gitmelisin.' Lily başını salladı. Bir ipi Barley'nin yularından geçirip onu patikada yürüttü. Barley'nin adımları yavaş ve dikkatliydi. Eklemleri birazcık gıcırdıyordu. Lily onun yanında yürüdü, adımlarını ona uydurdu. 'Acelemiz yok,' dedi. Barley'nin kulakları dikildi.

Bazı günler Lily yumuşak oyunlar uydurdu. Alçak bir çit direğinin üzerine yumuşak elmalar koydu ve Barley boynunu uzatıp onları kemirdi. Havuçları bir kovanın altına sakladı ve Barley burnuyla kovayı itti. Lily onları bulduğunda güldü. 'Ne kadar akıllısın!' dedi. Barley gri kuyruğunu mutlu mutlu salladı. Oyunlar basitti ama Barley kendini özel hissetti.

Lily ayrıca Barley'nin altın-kestane tüylerini fırçalamayı çok severdi. Yumuşak bir fırça kullandı ve Barley mutlu bir iç çekişle fırçaya yaslandı. Fırça eski izlerin üzerinden geçti ve Lily oralarda ekstra nazikti. 'Hâlâ yakışıklısın,' dedi ona. Barley koyu renk gözlerini kapattı ve çenesini omzuna dayadı. Sessiz ahırda en iyi arkadaş oldular.

Bir gün Lily Barley'nin hayatında ne kadar çok şey yaptığını düşündü. Binicileri taşımış ve patikalarda tırıs gitmişti. Şimdi hızlı koşamıyordu. Ama Lily yaşlı hayvanların da sevgiye ve ilgiye layık olduğunu biliyordu. Barley için her günü özel kılmaya karar verdi. 'Sonsuza kadar arkadaşın olacağım,' diye söz verdi. Barley örgülerine burnunu sürttü ve Lily kendini çok mutlu hissetti.

Lily Barley'nin sabahları tutuk göründüğünü fark etti. Kadına ne yapabileceğini sordu. 'Yumuşak esneme hareketleri yardımcı olur,' dedi kadın. Böylece Lily yumuşak çimenlerde durdu ve kollarını yavaşça kaldırdı. Barley boynunu ve bacaklarını onu taklit ederek gerdi. Her sabah bunu yaptılar. Barley o zamandan sonra daha rahat hareket etti. Lily yaşlı arkadaşıyla gurur duydu.

Öğleden sonraları Lily ve Barley büyük meşe ağacının altında otururlardı. Lily kitapları yüksek sesle okurdu ve Barley kulakları öne doğru dinlerdi. Bazen Lily şarkılar söylerdi ve Barley başını melodinin ritmine sallardı. Esinti gri yelesini karıştırırdı. Bazen başka çocuklar yanlarından koşarak geçerdi ama Lily ve Barley sessiz köşelerini severdi. Acele etmelerine gerek yoktu.

Lily yerdeki çubuklarla ve yumuşak bir saman yığınıyla yumuşak bir engelli parkur yaptı. Barley çubukların üzerinden yavaşça geçti ve samanı kokladı. Lily alkışladı. 'Başardın!' diye tezahürat yaptı. Barley memnun göründü. Parkur kolaydı ama Barley kendini cesur hissetti. Her gün çalıştılar ve Barley biraz daha güçlendi. Lily sabırlı olduğu için memnundu.

Sonra Mia adında yeni bir kız ahıra geldi. Bir ata binmek istiyordu. Lily ona Barley'i gösterdi. 'Ona binebilir miyim?' diye sordu Mia. Lily başını salladı. 'Barley emekli,' dedi. 'Hızlı koşamaz. Ama bizimle yürüyebilirsin.' Mia ilk başta hayal kırıklığına uğramış göründü. Ama Lily Barley'nin ne kadar nazik olduğunu anlattı. Mia onlara yavaş bir yürüyüş için katılmaya karar verdi.

Mia Barley'nin diğer tarafında yürüdü ve birlikte patikada ilerlediler. Barley iki arkadaşı olduğu için mutlu görünüyordu. Mia onun ne kadar nazik olduğunu fark etti. 'O iyi bir at,' dedi. Lily başını salladı. 'Yaşlı hayvanlar da şefkate layıktır,' dedi. 'Verecekleri çok sevgi var.' Mia gülümsedi ve Barley'nin boynunu okşadı. Barley sanki teşekkür eder gibi yumuşakça kişnedi.

O akşam Lily altın ışıkta Barley ile oturdu. 'Biliyor musun,' dedi, 'bana çok şey öğrettin.' Barley başını çevirip ona baktı. 'Bana nezaketin, ne kadar yaşlı olurlarsa olsunlar herkesi özel hissettirdiğini öğrettin.' Barley yanağını burnuyla okşadı. Lily kollarını boynuna doladı. Yıldızlar çıkana kadar öyle kaldılar.

Ertesi sabah Lily Barley'e özel bir ikram getirdi. Yumuşak, tatlı elmalarla dolu bir kovaydı. 'En iyi arkadaşım için,' dedi. Barley onları yavaşça yedi, her lokmanın tadını çıkardı. Lily ona gün için planlarını anlattı. Çayıra yavaş bir yürüyüş yapacaklar ve piknik yapacaklardı. Barley 'yürüyüş' kelimesini duyunca kulaklarını dikti. Bir mutlu güne daha hazırdı.

Çayırda Lily bir battaniye serdi ve sandviçini yerken Barley yakınlarda otladı. Güneş ılıktı ve çimen yumuşacıktı. Lily Barley'i izledi ve arkadaşlıkları için minnettar hissetti. Barley'nin yaşlı olduğunu ve hızlı koşamadığını biliyordu ama bu önemli değildi. Önemli olan paylaştıkları sevgiydi. Barley başını kaldırdı ve ona nazik gözlerle baktı.

Güneş batmaya başlarken Lily Barley'i ahıra geri götürdü. Ona son bir kez sarıldı. 'İyi geceler Barley,' diye fısıldadı. 'Yarın görüşürüz.' Barley yumuşakça kişnedi ve ahırına yerleşti. Lily mutlu bir kalple eve yürüdü. Nezaketin, ne kadar yaşlı olurlarsa olsunlar herkesi özel hissettirdiğini öğrenmişti. Ve Barley sevildiğini biliyordu.